

Zachraňuje ženy na podpatcích. Na stélky do bot má dokonce patent

12. února 2011

Josef Hanák v malé moravské vsi vyrábí zdravou obuv a stélky do bot. Jeho podnikatelské začátky byly tak tvrdé, že neměl na chleba. Teď nestačí pokrýt poptávku. Lidé za ním jezdí z celého Česka, i ze zahraničí.

Josef Hanák ze Snovídek ve své firmě na výrobu zdravotní obuvi.

foto: Otto Ballon Mierny, [MF DNES](#)

Když v devadesátých letech přestaly české firmy vyrábět boty, pustil se Josef Hanák ze Snovídek na Vyškovsku do výroby sám. Začínal s malou dílnou, teď připravuje stavbu továrny, kde zaměstná několik stovek lidí.

Úspěch mu přinesly biomechanické aktivní stélky, které vymyslel a nechal si je patentovat. "Chtěl jsem ulevit ženám na vysokých podpatcích, a ono to pomáhá všem," říká podnikatel. Do malé moravské vesničky jezdí pro stélky lidé z celé republiky, znají je i v zahraničí.

Vy jste profesí obuvník?

Ne, jsem strojař, pak jsem dělal zásobovače, energetika a po revoluci jsme si otevřeli obchod s obuví. Jenže potom české obuvnické firmy zkrachovaly a my jsme nechtěli prodávat čínské boty. Řešili jsme, co budeme dělat dál.

Tak jste boty začali vyrábět sami?

To byla náhoda. Když jsme jeli naposledy pro boty do Zruče nad Sázavou, už tam prodávali stroje z dílny. Se synem jsme si řekli, že koupíme šicí stroj, abychom ušili plachtu na vinohrad na ochranu před jarním mrazíkem. Ten šicí stroj nás tehdy stál 400 korun.

A to vám stačil jeden?

Po cestě domů jsme se rozhodli, že zkusíme boty dělat sami, a hned jsme se tam vrátili. Vybavení nás přišlo na sto dvacet tisíc. Jenže jsme stroje neměli kam dát. Pak jsme sehnali od zemědělského družstva prázdnou budovu a za rok jsme vše dali dohromady. V Třebíči zrovna jedna rodina obuvníků končila s výrobou bot. Tak jsme je oslovili. Přestěhovali se do Snovídek a začali jsme.

Proč jste se však zabýval tou stélkou?

Vyráběli jsme boty s anatomickou stélkou s podporou klenby chodidla. Sám jsem měl ploché nohy, a tak jsem začal přemýšlet, co by mi pomohlo. A také jsem chtěl ulevit ženám, které nosí vysoké podpatky. Měl jsem maketu nohy a pořád jsem zkoumal, jak to chodidlo vlastně funguje. Přišel jsem na to, že klenba musí být přizpůsobivá. A vymyslel jsem biomechanickou aktivní stélku.

Josef Hanák ze Snovídek ve své firmě na výrobu zdravotní obuvi.

To vás napadlo jen tak?

Pamatuji si přesně, že to bylo 1. května 2005 v 11 hodin. Hned jsem šel do dílny udělat formu a v jednu hodinu v noci byly i boty. Ale schované je nemám, prodali jsme je, tehdy byla každá koruna dobrá.

V čem je vaše biomechanická aktivní stélka výjimečná?

Proti malíkové straně chodidla pod palcovým kloubem má snížený prostor. To nutí poslední článek palce, aby pracoval, jinak je totiž nehybný. Snížená je také pata, aby zůstala odlehčená.

A jaký to má vliv na nohu?

Chodidlo je zatěžované rovnoměrně a tato rovnováha mezi kostmi a svaly vede ke správnému postavení kolen, kyčlí, pánve, celé páteře, ramen a lebky. Lidé nejsou unavení a nebolí je nohy ani záda.

Josef Hanák

Narodil se v roce 1944 ve Vícemilicích, které jsou dnes součástí Bučovic.

Vyučil se strojařem, dělal mistra, zásobovače, energetika. V roce 1991 začal podnikat, prodával obuv, pak se pustil do její výroby.

Dnes má několik dílen a celosvětový patent na biomechanickou aktivní stélku.

Firma získala plaketu Top Czech Quality za rok 2010, je držitelem Top Czech Quality 1. stupně a certifikátu Krizi navzdory.

Jak jste zjistil, že stélka funguje?

Od zákazníků. Přijela třeba paní z Kyjova. Ta, když se chtěla obout, si musela prsty polepít, palec jí šel přes ten další prst a vůbec s ním nemohla pohnout. Za 14 dní volal její manžel, že paní palcem hýbe. A takových ohlasů máme hodně.

Zkoušeli jste její účinnost i ve spolupráci s odborníky?

V září 2009 dostali prvňáci 1. základní školy v Holešově na Zlínsku pantofle se speciálními stélkami. Předtím je vyšetřil ortoped – 19 z 20 dětí mělo ortopedické vady. Po půlroce nošení lékaři děti znovu vyšetřili a ukázalo se, že deset z nich už nemá ploché nohy nebo vybočené kotníky a u pěti dalších se problémy zlepšily.

Svoji původní profesi jste využil, když jste sestavoval stroj, na kterém stélky vyrábíte.

Každá se lisuje, to je ruční práce a vždycky bude. Museli jsme si sami vytvořit formy a děláme je dodneška. Vlastně jsme museli vyvinout celou technologii.

Jak velká je vaše firma?

Ve Snovídkách máme devět zaměstnanců. Rozšířili jsme dílnu v Nemoticích, tam pracuje deset lidí. A v březnu otevřeme další v Němčicích na Hané. Tamní starostka nám vyšla vstříc, ze začátku tam bude práce pro deset lidí, postupně až pro padesát. A chystáme se na stavbu fabriky v průmyslové zóně v Holešově.

Kolik tam bude pracovních míst?

Čtyři sta. Původně jsme uvažovali o tom, že ji postavíme tady. Ale řekl jsem, že když jeden člověk ve vsi bude proti, tak do toho nejdu. Pár lidí mělo výhrady, takže jsme našli Holešov. Vybrali jsme si ho i proto, že tam jsou pozůstatky obuvnického průmyslu. Chceme ještě využít posledních odborníků, než si vyučíme nové.

Kdy továrnu otevřete?

Chtěl bych začít vyrábět na podzim, ale reálně to vidím až na konec roku. Když dostaneme dotaci z Unie, půjde to rychleji, ale fabriku postavíme i bez ní.

Máte na zájemce o práci nějaké speciální požadavky?

Hlavně musí být zruční. Výhodou samozřejmě je, když pracovali v obuvnictví nebo jako švadleny, šičky a podobně. My si je potom zaučíme. Zájemců máme hodně. Na deset volných míst jich přišlo 140. Jednak je dost nezaměstnaných a jednak si u nás vydělají víc než jinde v regionu.

To vypadá, že vás krize vůbec nepostihla...

Ne, nás se netýká. Ani nestačíme pokrýt poptávku. Vždycky přemlouvám zákazníky, aby si koupili jen jedny stélky, přendávali si je do různých bot a dostalo se tak na ostatní. I reklamu jsem odmítl, když mi ji nabízeli.

Vyrábíte jen samostatné stélky?

Ne, děláme také pantofle a sandály. A firma, kterou jsme si vybrali, pro nás v Polsku vyrábí lodičky a uzavřenou obuv.

Vyvážíte je i do ciziny?

V omezeném množství na Slovensko, nestačíme je vyrábět. Jezdí k nám lidé z celé republiky. My uděláme 200 stélek a přijede si sto lidí. Nově je budeme dodávat jedné italské firmě, která je chce distribuovat praktickým lékařům po celé Evropě.

Neuvažoval jste o tom, přesunout výrobu někam, kde je to levnější? Jak to dělá spousta firem.

Ne, v žádném případě. Na stélku mám v jedné verzi celoevropský a v druhé, se sníženou patou celosvětový patent a já to z téhle země nepustím. Musím mít nad výrobou kontrolu. Ne kvůli penězům, ale proto, aby ji někdo nezneužil.

Josef Hanák ze Snovídek ve své firmě na výrobu zdravotní obuvi.

Oslovila vás nějaká velká firma s nabídkou spolupráce?

Kdysi jsme o něčem takovém uvažovali, ale jsme raději svobodní. Velká firma by nás to určitě nenechala dělat tak, jak bychom chtěli. Takhle si rozhodujeme sami.

Jak vaše podnikání bere vaše rodina?

Museli se přizpůsobit. Začátky byly tak tvrdé, že nebylo na chleba. Přišel jsem s novou věcí a žena mi říkala: Ty Einsteine, já nemám peníze a ty jdeš patentovat. Ve firmě se mnou pracuje syn a dva vnukové, takže pokračovatele mám.

A kdy jste si vzal naposledy dovolenou?

To už si nepamatuju. Asi někdy v pětadesátém... To jsme byli dva roky po sobě v Jugoslávii. Jsem v dílně pořád, o víkendu i na Štědrý den. Stále musím něco vymýšlet a zkoušet. Neumím normálně žít.

Zdroj: Autoři:

[Blanka Drahošová](#) MF DNES

http://podnikani.idnes.cz/zachranuje-zeny-na-podpatcich-na-stelky-do-bot-ma-dokonce-patent-pw5-/firmy-rozhovor.asp?c=A110208_1528814_firmy-rozhovor_bab